

referat, imali bi učenici prilike i vremena naučiti u školi. Pismene vježbe bile bi raznolikije, učenici motiviraniji, a pismeni izraz kompletniji. Kod učenika na višem stupnju učenja stranog jezika koji permanentno rade s magnetofonom, moguće je provoditi interview i reportažu kao vježbe razumijevanja, a naknadno i kao pismeni rad. To pobuđuje zanimanje kod učenika, jer zahtijeva mnogo njihova angažmana. Naravno da će nastavnik postaviti granice, dati sugestije prilagođene dobi i nivou učenika.

Pismene vježbe je nemoguće iscrpsti, jer postoji bezbroj varijacija, no sve ovisi o umješnosti i o spremnosti nastavnika kako će pripremiti materijal i pridobiti učenike za zajednički rad.

Jasna Gačić

PRILOG PROBLEMATICI PISMENIH RADOVA

U želji da postignemo praktičan cilj u nastavi stranih jezika tj. aktivno vladanje jezikom koji služi u svakodnevnom komuniciranju, dali smo prednost usmenoj kompetenciji.

Na koji način ne zanemariti i faktor pismene kompetencije kao veoma bitan u učenju stranog jezika? Kako kroz pismenu vježbu izvršiti provjeru usvojenog gradiva?

Revidirajući u IV razredu gimnazije upotrebu konjunktiva uz glagole želje, žaljenja, te uz bezlične glagole (posebno »il faut que«) etc. služila sam se novim udžbenikom: Batušić-Montani: »La pratique de la langue« (Školska knjiga, Zagreb 1974), koji smo, moram reći, i ja i učenici prihvatili kao pravo osvježenje i veliku pomoć u uvježbavanju već poznatih stvari i stvaranju »drilla«, u kojem, međutim, gramatički automatizam nije odvojen od leksika, već je dapače veoma tijesno povezan uza nj.

Nakon nekoliko sati posvećenih strukturalnim vježbama kreativnog karaktera iz navedenog udžbenika zadala sam pismeni rad.

Za razliku od dosadašnjih tipova zadataka pri provjeravanju znanja konjunktiva, kad sam uvođenjem u situaciju zahtijevala od učenika precipavanje glagola iz indikativa u konjunktiv, ovaj put sam tražila od učenika da sami daju kratku situaciju u kojoj će morati upotrijebiti konjunktiv.

Rezultati su bili više nego ohrabrujući. Aktivirali su se i mnogi od veoma loših učenika, nastojeći na svom nivou znanja udovoljiti zadatku.

Prilažem nekoliko najuspjelijih radova u kojima su korigirane samo grube gramatičke greške.

I

»Avant un match important un journaliste vient chez l'entraîneur pour l'interviewer.

Journaliste: Vous devez gagner car vous voulez garder la 1ère place.

Entraîneur: Je suis d'accord, il faut que nous gagnions. Notre meilleur joueur est indisposé, mais il faut qu'il joue. J'ai peur qu'il ne se blesse pas à nouveau.

Journaliste: Il semble que vous n'avez pas un bon échange pour lui.
Entraîneur: Nous avons des joueurs doués, mais j'ai peur qu'ils n'aient pas assez de pratique pour un match aussi important.»

II

«Un jour ma mère me dit: »Vas en ville, visite la tante qui est malade, emporte-lui cette lettre, achète-moi les journaux ensuite et rentre à la maison! Et maintenant répète-moi ce que tu dois faire!«

— Il faut que j'aille en ville, que je visite la tante, que je lui emporte cette lettre, que je t'achète les journaux ensuite et que je rentre tout de suite à la maison. C'est tout, n'est-ce pas?

— Oui, c'est bien. Vas-y et dépêche-toi!

— Au revoir, maman. — Au revoir!«

III

«N'étant jamais contente de moi ma mère me parlait toujours de ses souhaits et de ses désirs envers moi. Elle disait:

Tu as toujours besoin de quelqu'un qui te contrôle comme je le fais. Je voudrais que tu n'oublies jamais ce que je te répète tous les jours.

Toujours en ces moments-là je me disais:

— Je souhaite que je n'entende plus jamais ce qu'elle me dit.»

IV

«Mon ami me dit:

— Aujourd'hui il ne fait pas beau temps. Je voulais sortir en ville mais je n'ai pas de parapluie. Prête-moi ton parapluie!

— Mais je n'ai pas de parapluie.

— Quel dommage!

— Oui c'est dommage que je n'aie pas le parapluie et que tu ne puisses pas sortir en ville.

— Moi, je regrette aussi que nous devions rester à la maison.

— Alors nous sommes malheureux tous les deux que nous ne puissions pas sortir de la maison.»

V

«Dans la revue «Passe-partout» j'ai trouvé une recette de la cuisine de Bretagne. C'était une recette de gâteau. Pour le préparer il faut: des oeufs, de la farine, du lait, du sucre, des raisins secs et du beurre. En allant chez le marchand j'ai rencontré mon amie et lui ai dit:

— Il faut que j'achète des oeufs, de la farine, du lait, du sucre, des raisins secs et du beurre. Il faut que je mélange bien le tout pour avoir une pâte assez liquide. Cette pâte, il faut que je la laisse cuire au four à feu doux pendant 30 à 40 minutes. Quand le gâteau est froid il faut que je le sorte du moule. Ensuite je vais inviter mes amis pour le goûter.»

VI

«Aujourd'hui j'ai pris la voiture de mon père. La route était vide Mais, un choc! J'ai cassé la voiture!

— Quel dommage que je doive aller à pied. Je suis désolée que je ne puisse faire rien. Mon père est malheureux que sa voiture soit en panne. Je regrette que le père se rende à la place de l'accident. C'est dommage qu'il me condamne, moi!»

Učenici su, kako se vidi iz navedenih radova, potpuno prenijeli obrađeno gradivo na sasvim novi kontekst, koji su sami stvorili. Gramatičke poteškoće inkorporirane su u situacije svakodnevnog komuniciranja. Zadovoljen je i psihološki moment kad je u »stereotipnu« zadaću uneseno nešto svježine i kreativnosti od strane učenika.

U IV razredu gimnazije (prvi strani jezik) radila sam na realiziranju mini-projekta: »Le courrier du coeur« putem grupnog rada.

Pošto su se na prvom satu frontalnim oblikom rada upoznali sa sadržajem ove rubrike iz revije »Elle«, u kojoj se čitaoci obraćaju »savjetnici srca«, tražeći sugestiju za rješenje svog problema, podijelila sam razred na grupe. Svaka od njih dobila je tekst (pismo upućeno rubrici), koji je morala obraditi (prestilizirati u obliku dijaloga, opisati crte karaktera lica koja se javljaju u tekstu itd.). Domaća zadaća bila je: Écrivez une lettre à la conseillère du coeur!

Motivacija i interes učenika bili su izvanredni. Svi oni, pa i najbolji, napisali su zadaću iznijevši neki svoj problem.

Naredni sat započeli smo čitanjem i korigiranjem tih domaćih radova. Najzanimljiviji problemi odabrani su opet za rad u grupama. Trebalo je u ime savjetnice odgovoriti na pismo čitaoca. Pritom sam, naravno, pazila da pismo ne dođe u ruke autoru.

Mini-projekt je obrađen, ali kako vrednovati taj skupni rad? Kako provjeriti pojedinačno znanje stečeno tim oblikom rada? Odlučila sam se za provjeru tog gradiva kroz pismeni rad.

Pritom sam se koristila grafoskopom. Prostorija je bila posve blago zamračena. Učenici su pred sobom imali projekcije pisama upućenih savjetnici. Bila su to opet pisma samih učenika koja sam izdvojila kao najpogodnije tekstove za obradu. Evo problema na koje je trebalo odgovoriti u ime rubrike:

Madame la conseillère,

J'ai un grand problème à vous expliquer. Il s'agit d'un problème financier, c'est-à-dire que dès que j'ai un peu d'argent je le dépense sans penser au lendemain et quand j'en ai vraiment besoin je n'en ai plus. Il m'est vraiment impossible de garder l'argent. J'ai peur pour mon avenir.
enfant prodigue

L'amour et les études

J'ai un problème d'amour. J'aime un garçon mais je ne sais pas comment cet amour ira avec mes études. Je désire terminer l'école et je souhaite garder ce garçon. Que dois-je faire?

l'amoureuse

Rezultati su bili veoma dobri. Učenici su se uživjeli u ulogu savjetnice te pisali neki kraće, neki dulje odgovore, veoma duhovite i raznovrsne. Grešaka je, naravno, bilo, uglavnom ortografskih i gramatičkih. Pojedinačnom razradom zadatka učenici su pokazali da je gradivo, obrađeno skupnim radom, usvojeno. Ocijenjene radove predala sam učenicima i upozorila ih na počinjene greške. Najuspjeliji odgovori odabrani su za školski list »Salut Lycéens« u rubrici »Le courrier du coeur«.

Zorica Škarić

SUVREMENI PRISTUP GRAMATICI: KONDITIONALNE REČENICE

Pošto sam obradila kondicionalne rečenice u II razredu gimnazije (šesta godina učenja), odlučila sam da uvježbavanje te gramatičke strukture provedem na nov, za učenike zanimljiv način. Pjesmom, kao jednim od načina »osvježanja u nastavi«, već sam se više puta koristila s dobrim rezultatima. Odabrala sam pjesmu IF I WERE YOU (Patricka O'Shea).

I

Na prvom satu u frontalnom radu s cijelim razredom najavila sam cilj: uvježbavanje kondicionalnih rečenica, posebno struktura:

If I were you — I'd

If I were you — I wouldn't.

Bez prethodne obrade vokabulara učenici su slušali snimku pjesme. Upozorila sam ih da će nakon slušanja odgovoriti na dva pitanja ispisana na ploči (*pre-questions*).

1. *The singer advises his friend not to do certain things. What are two of these things?*
2. *Did the singer and his friend always agree in the past?*

Na taj su način učenici bili motivirani da pažljivije slušaju riječi pjesme. Nakon slušanja pjesme i dobivenih odgovora na grafoskopu sam učenicima prikazala i tekst pjesme. Početak pjesme glasi:

If I were you, I wouldn't waste my time.

I wouldn't sit here drinking all this wine.

If I were you, I'd think about the days to come.

If I were you I wouldn't waste my time.

Chorus

But you're not me,

And we never did agree;

But just this once,

Please take my advice.

I'd go out on the town if I were you